

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 93–94 (13690-13691), 23 ЛИСТОПАДА 2018 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Актуально

„По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою” (Від Івана 13:35)

Немає, мабуть, нині людини в нашему суспільстві, яка б не чула й не обговорювала питання надання Синодом Вселенського патріархату томосу (указу) про автокефалію Православної церкви в Україні. Після низки звернень та відповідного рішення з боку Церкви-Матері, а також необхідних процедур, що мають завер-

шитися об'єднавчим собором в Україні, який визначить формат нової церкви та обере її представителя, Константинополь, зрештою, поставить остаточну крапку – видасть томос, що засвідчить канонічність помісної, незалежної, церкви в незалежній державі Україні.

Важливість цієї давно очікуваної події очевидна, як і її неоднозначне трактування Російською православною церквою й, відповідно, прихильниками УПЦ (Московського патріархату). Останні досі і, як тепер уже цілком зрозуміло, безпідставно вважають Україну й Київську митрополію своєю канонічною територією. Відтак ситуація, що склалася навколо об'єднання УПЦ КП, УАПЦ й УПЦ в єдину, автокефальну, церкву є непростою. Але й єпархи, й духовенство, і віряни, і мужі державні, й звичайні громадяни – усі ми маємо завершити розпочатий шлях достойно. Мабуть, найперше, що варто зробити, – говорити одне з одним і чути одне одного.

В Білій Церкві до такої великої справи долучилося міськрайонне об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т.Г. Шевченка, яке виступило організатором круглого столу «Українська православна церква. Кроки до об'єднання».

Розпочинаючи зустріч, на яку завітали представники різних конфесій, релігієзнавці, місцеві депутати, посадовці, журналісти, білоцерківці з активною життєвою позицією, голова «просвіття» Костянтин Климчук наголосив на важливості пошуку порозуміння на шляху створення помісної церкви та запрошив присутніх до відвертої дискусії.

Коротко про міжконфесійну ситуацію в Білій Церкві розповів радник міського голови Микола Антонюк. Він нагадав, що в нас уже понад 10 років діє Рада церков, і подякував усім релігійним громадам за спільну роботу. (Загалом у Білій Церкві функціонують майже 100 релігійних громад.)

Зважаючи на те, що прихожани довіряють священнослужителям, М. Антонюк висловив сподівання на їхню мудрість і в питанні створення помісної української церкви. Власне, він пригадав, що вельми важливі кроки в цьому напрямку вже здійснили священики міста – у найважчі місяці 2014-го, коли на Сході було «найгарячіше», вони проводили спільні молитви за наших воїнів.

Надзвичайно цікавими були виступи запрошених професорів Київської пра-

вославної богословської академії. Так, Олександр Саган переконаний, що, доки не буде завершено процес отримання духовної незалежності, доти Україна не матиме незалежності політичної. Він аргументовано довів – незалежна церква в незалежній державі є канонічно віправданою й історично неминучою. Інша річ, що вирішення цього питання не має стати чинником, який розколюватиме суспільство.

Пан Олександр наголосив, що жодна з православних церков не поставала без допомоги влади. Тому наша ситуація, коли Президент, інші владні інституції об'єдналися в діях з народом божим щодо одержання автокефальної церкви, не є винятковою. Крім того, створення помісної церкви є важливим як для власне православної церкви в Україні, котру витісняють інші конфесії, зокрема протестанти, так і для держави. Адже, переконаний О. Саган, на ідеї «руssкого міра», які сповідує Московський патріархат, виховано численну кількість людей, які взяли в руки зброю й повернули її проти власної держави.

Доповідач наголосив також, що без постійного, грунтовного діалогу з людьми, без того, щоб розповідати їм правдиву історію своєї країни, нам не досягти бажаного порозуміння в суспільстві, особливо в східних регіонах.

А священикам, котрі зібралися на зустріч, порадив «розпочати з маленькото – спільніх богослужінь». Пані Ірина Перловська в своєму зверненні до слухачів зосередилася на історичних аспектах отримання томосу іншими церквами. Приміром, нагадала, що уряд Пілсудського свого часу посприяв в отриманні такого дозволу польською православною церквою (1924 р.). Цікаво, що саме ця помісна церква в суспільстві з переважно католицькою вірою, існуючи безперешкодно стільки років, 15 листопада 2018-го заборонила своїм священикам вступати в євхаристійне спілкування (в літургійні та молитовні контакти) з представниками УПЦ Київського патріархату та Української автокефальної православної церкви (УАПЦ)! Й це після того, як Вселенський патріархат

підтримав надання томосу УПЦ і зняв анафему з глави УПЦ КП. Тобто, православні в Польщі, маючи там самостійну церкву, відмовляють у цьому ж українцям. Така позиція, що не дивно, і в Московського патріархату...

Під час круглого столу

21 листопада – в День Гідності та Свободи – Україна згадує доленосні події на Майдані 2004 та 2013-14 років. Згадуємо українців, які стали на захист демократичних цінностей, прав і свобод людини й громадянина, національних інтересів та європейського вибору своєї держави.

Цього дня, у п'яту річницю початку масових акцій протесту під час Революції Гідності, ми схиляємо голови у хвилині скорботи в пам'ять про Небесну сотню Майдану-2014 і про Небесний легіон героїв нинішньої російсько-української війни. Вони загинули за нашу з вами гідність і свободу. Будьмо достойними їхнього подвигу!

Аби поліпшити криміногенну ситуацію в місті, Білоцерківською міськрадою була розпочата співпраця з норвезькою Misією радників і експертів у сфері верховенства права в Україні (The Norwegian Mission of Rule of Law Advisers to Ukraine – NORLAU), чия система пробації вважається однією з кращих в Європі. Робота йтиме у рамках норвезько-української співпраці щодо реформи правосуддя. Нагадаємо, що пробація – це система наглядових та соціально-виховних заходів, які допомагають засудженим соціалізуватися, повернутися до чесного життя, а не до позазаконного.

Чинник безпеки

Тож нещодавно в Білій Церкві відбулася зустріч із представниками Проекту Пробації NORLAU щодо відкриття в нашему місті відповідного центру. До слова, в Україні це буде лише друга подібна установа (перша – у Харкові). Роботу її працівників спрямують на адаптацію до нормального життя людей, що вчинили злочин, та запобігання сконеню ними повторного правопорушення. Для розміщення центру надане комунальне приміщення на вул. Шолом-Алейхема, 27.

Міський голова Геннадій Дикий під час зустрічі наголосив, що міська влада опікується питанням створення безпечних та комфортних умов життя містян. А завдяки подібній установі люди, котрі, можливо, через певні життєві обставини сколи правопорушення, могтимуть стати корисними і безпечними для суспільства. У зв'язку з цим Геннадій Анатолійович висловив переконання, що такий центр має бути не тільки в Білій Церкві, а й у кожному місті України.

Керівник Проекту Пробації NORLAU Віллі Гілл, розповідаючи, чому було обрано саме Білу Церкву, зазначив, що головним аргументом стало те, що вдалося встановити відкриті та ефективні стосунки з усіма ланками кримінальної юстиції. Також була проведена зустріч із командою тутешнього навчального центру, який готове фахівців у сфері пробації. Очільник NORLAU зауважив, що у майбутньому Біла Церква разом із Харковом може стати чудовою моделлю-зразком для інших міст. Також він наголосив на перевагах системи пробації, зокрема, на зменшенні кількості ув'язнених, а отже, й втрат на їхнє утримання. Правопорушику не доводиться втрачати зв'язок із родиною, він зможе проводжувати навчання, сплачувати податки тощо. Це, підkreслив Віллі Гілл, є альтернативним видом покарання і контролю, котрим низка європейських країн користується близько десяти років.

Білоцерківський центр пробації планується відкрити навесні наступного року.

Міський голова запевнив іноземних колег, що Білоцерківська міська рада в першу чергу зацікавлена, щоб служба пробації працювала і щоб кількість осіб, які сколи злочини, і власне правопорушені у місті зменшувалася.

У заході також взяли участь члени делегації Проекту Пробації NORLAU, перший заступник директора Державної установи «Центр пробації» Міністерства юстиції України Ірина Яковець, начальник Білоцерківського міськрайонного відділу філії ДУ «Центр пробації» Ольга Якименко, заступник міської ради, начальники та представники структурних підрозділів міськради, представники Державної установи «Білоцерківська виправна колонія (№35)» та правоохоронних органів міста.

Богдан Храбуст

Дорогі наші читачі!

Триває передплата на

газету

„ГРОМАДСЬКА

ДУМКА” на 2019 рік

ВАРТИСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:

8,40 грн – індекс 35027

7,50 грн – індекс 22139 (пільговий)

– **НА 3 МІСЯЦІ:**

25,20 грн – індекс 35 027

22,50 грн – індекс 22139 (пільговий)

– **НА 6 МІСЯЦІВ:**

50,40 грн – індекс 35027

45,00 грн – індекс 22139 (пільговий)

– **НА 12 МІСЯЦІВ:**

100,80 грн – індекс 35027

90,00 грн – індекс 22139 (пільговий)

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

Залишайтесь нашими однодумцями!

Консолідація заради розвитку

Від місцевих голів до міністрів і Президента – 12 листопада в столиці на масштабну Раду регіонального розвитку зібралися мало не всі, в чій руках нині державне кермо: ті, хто приймають закони, розподіляють кошти, а потім перетворюють їх на дороги, нові школи, лікарні й дитячі садки. Метою було обговорити поточний стан справ, обмінятися досвідом і почласти його в основу міні-економічних програм: для кожного регіону виробити свій план дій на 2019 – 2021 роки.

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ ВЛАДИ – ЗАХИСТИТИ ЛЮДЕЙ

Першим слово взяв Президент. Найгарячіше питання, на його думку, – соціальний захист населення. Місцевих управлінців Глава Держави закликав активізувати видачу субсидій, а народним депутатам пригрозив: якщо не закладуть на них гроші в бюджет, то його не підпише. Окрему увагу Президент присвятив псевдодоргам із високими тарифами. Петро Порошенко озвучив цифри Уряду – за час прем'єрства Юлії Тимошенко держборт зрос на 23 мільярди доларів, і тоді ж з'явилось зобов'язання підняти тарифи. Уряд Миколи Азарова збільшив ці цифри ще на 32 мільярди. Тому наступного року країна матиме пікові виплати за попередніми боргами.

«Країна має знати своїх «героїв», які збільшили борг на десятки мільярдів, зате тепер, оком не кліпнувші, очолюють колони борців із підвищенням тарифів. Так чи ні? Очевидно!

УЛЬТРАЗВУКОВИЙ ЛІЧИЛЬНИК ВОДИ – ПРИЛАД НОВОГО ПОКОЛІННЯ

Лічильник води або водомір – це прилад, який зчитує та обліковує обсяг води, що пройшов водопроводом, отже, був витрачений мешканцями. Лічильник показує точну кількість, в метрах кубічних, використаної гарячої та холодної води протягом певного часу.

Перші лічильники почали використовувати в Німеччині ще 1958 року. Карл Сіменс створив лічильник з крилчастою конструкцією. Завдяки обертанню шестерні механізм зчитував обсяги води і відображав їх на циферблаті. Сьогодні ж поділяють лічильники води за принципом їхньої роботи: механічні, вихrovі, електромагнітні та ультразвукові.

Все більшої популярності набувають ультразвукові лічильники. Особливістю їхньої роботи є електричні сенсори, які створюють коливання і приймають їх назад, в результаті чого ультразвук проходить через водний потік, тим самим вимірюючи обсяги води. У водяному лічильнику вмонтований спеціальний чіп, який аналізує інформацію і передає її. Також у лічильнику є архів, де при відключені електроенергії зберігаються всі попередні дані. Він цілком безпечний для домашнього та промислового використання, тому що хвилі ультразвуку поширюються тільки на воду, рідина його нейтралізує.

Прийнятий та набув чинності Закон України «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання» (№ 2119-VIII). З метою зменшення нерозподілених втрат води по загальнобудинково-

му дійсно, і це принципово, будемо поступово переходити до опори на власні сили, замість кредитів залучатимо інвестиції», – звернувся до учасників ради Президент.

Залучатимуть інвестиції і перетворюватимуть їх на реальні доходи громадян уже місцеві чиновники. За планами, децентралізацію в повному розkvіті українці побачать до 2020-го – тоді мають відбутися місцеві вибори, і тоді ж, на думку Петра Порошенка, об'єднані територіальні громади покриватимуть вже всю територію України. А відтак уже всі міста і села зможуть скористатися результатами децентралізації і отримують на порядки міцнішу фінансову базу. Але ж і максимально суверено відповідатимуть перед виборцями за їхнє освоєння. Децентралізація, як і інші важливі реформи, має стати точно незворотною, бо вона дає найбільший поштовх до розвитку країни, зауважив Президент.

НОВА ЯКІСТЬ УПРАВЛІННЯ

Про плани управлінців найвищого рівня і їхню співпрацю з областями, містами і селами розказав віце-прем'єр-міністр Геннадій Зубко. За його словами, вже з нового року міністерства почнуть скорочувати кількість процедур і передаватимуть на місця свої послуги, аби полегшити «паперові» поневіряння людей. Найбільше сил кинуть на програму «Сільська медицина», бо на її втілення в життя очікує майже третина всього населення країни. В планах – потужна мережа з понад чотирьох тисяч сільських амбулаторій. Перші 513 побудують впродовж наступного року.

Триватиме будівництво і реконструкція шкіл, а також активно зводитимуться гуртожитки для військових. При цьому нечесних на руку підрядників віце-прем'єр закликає без острахи позбавляти ліцензій і не допускати до державних грошей.

ЦАРСТВО ТЕМРЯВИ ПРОТИ ЦАРСТВА СВОБОДИ

Найстрашніші загрози розвитку України – це російська агресія і внутрішні чвари: на цьому зійшлися всі учасники Ради регіонального розвитку. Так, перший віце-спікер Верховної Ради України Ірина Геращенко у своїй заяві доволі різко висловилася про опозицію і розповіла, якою ціною країні даеться кожен день без втрат на фронти. За її даними, за майже п'ять років російського терору понад дві тисячі українських дітей залишилися сиротами, півтори тисячі жінок – вдовами і майже дві тисячі триста матерів втратили своїх дітей. За те, щоб ці цифри більше не росли, Ірина Геращенко обіцяла

боротися в Мінську. Також вона закликала всіх знайти час і відвідати новий меморіал, встановлений в Міністерстві оборони, де є Дзвін пам'яті та імена загиблих українських воїнів. Віце-спікер наголосила, що є дні, коли дзвін б'є 160 разів. Це означає, що цього дня полягли 160 воїнів. А є щасливі дні, коли він мовчить, і це завдяки Мінським угодам.

Свое бачення шляху до перемоги запропонував один із моральних авторитетів нації, лауреат Шевченківської премії Юрій Щербак. На його думку, російська агресія – збройна, економічна, диверсійна – це надовго. І єдина можливість вистояти у цій битві – об'єднатися навколо розвитку і власної безпеки.

«Це світоглядний конфлікт царства темряви та території свободи. Тим часом з'явлюється багато миротворців та миролюбців, які закликають нас до діалогу з військовим та державним злочинцем Путіним і його попілчниками, які зруйнували віщент систему міжнародної безпеки і жодному слову яких чи підпису вірити не можна. Підозрюю, що наші доморощені миротворці є або агентами Кремля, або страждають на політичну деменцію.

Зараз нам критично потрібно є національна єдність. Це найбільш дорогоцінний скарб, найкоштовніший ресурс нації. Ми повинні, забувши дрібні образи і пробачивши один одному гріхи минулого, об'єднатися навколо Президента, навколо геройчних Збройних сил України і консолідувати розбурхану українську націю навколо великої мети», – заявив Юрій Щербак.

За словами Щербака, Українська Держава стане ефективно, лише коли сконцентрується не на відмінностях, а на спільних інтересах усіх регіонів країни. А влада на усіх щаблях – від сільради до вищих рівнів – вестиме постійний, інтенсивний, відвертий і чесний діалог з народом. Зробити це можна, створивши особливу структуру, що об'єднає владу й народ, – Раду національної єдності. До неї, за ідеєю письменника, увійдуть люди з усіх регіонів України. Президент ініціативу підтримав і пообіцяв особисто включитися в процес.

Нині перед Україною сотні амбітних завдань, підсумував Глава Держави. І більшість із них почнуть давати результати лише за кілька років. Проте детальні й обґрунтовані плани розвитку мають бути у кожного регіону вже зараз. Петро Порошенко доручив представникам регіональної влади розробити плани перспективного розвитку територій на 2019–2021 роки.

Прес-служба КОДА

Днями Білу Церкву відвідала делегація з Києва, щоб ознайомитися із ходом робіт, які фінансуються державою, щодо проведення природоохоронних заходів. До її складу входили народний депутат Хвича Мепарішвілі, представники Держводагентства України та Басейнового управління водних ресурсів у м. Києві та Київській області, а також Басейнового управління водних ресурсів річки Рось.

Як повідомлялося раніше, 8 жовтня відбулася війська робоча нарада щодо поліпшення екосистеми басейну р. Росі. Йшлося про початок розчищення двох об'єктів: обвідного каналу Острова дитинства та водойми поблизу храму Покрови Божої Матері. Загальна вартість робіт складає близько 8,9 млн грн, які було виділено з Державного бюджету Міністерством екології та природних ресурсів України за сприяння народного депутата України Хвичі Мепарішвілі.

Під час візиту посадовці перевірили хід виконання робіт на цих об'єктах. Начальник управління благоустрою та екології департаменту житлового комунального господарства Альона Колотницька зауважила, що загальна вартість робіт,

які були заплановані на Острові дитинства, складає близько 8,4 млн грн. Підрядна організація, которую обрано через систему публічних закупівель «ProZorro», в першу чергу розчищає прибережну смугу канала від дерев та чагарників. Завдяки цьому спецтехніка зможе виконувати роботи з поглиблення русла та планування укосів каналу. Розглядається також можливість облаштування вздовж нього велодоріжок. Загальна протяжність каналу – близько 1,2 км, на цій відстані буде видалено прибережну рослинність і очерети, мул, сміття та донні відкладення, сформовано берегову лінію. Під час розчищення робітники заглиблюють русло каналу майже на 1,5 метра, при цьому його ширина залишається колишньою.

Відповідно до договору з підрядною організацією, роботи мають бути виконані до 20 грудня цього року.

Варто наголосити, що нововений канал планують використовувати для тренувань і змагань з веслування на байдарках, а відповідно – й відроджувати та розвивати цей вид спорту в Білій Церкві.

Міський голова Геннадій Дикий зазначив, що річка Рось – важлива вода артерія, яка впливає на життедіяльність чотирьох областей України. Вона є джерелом питної води для п'яти міст. Проте належить до найбільших зарегульованих річок в Україні, й стан її води по-

стіно погіршується. Тому збереження і підтримка належного екологічного стану річки є важливим завданням для населених пунктів, які розташовані вздовж Росі, і держави у цілому. Влада Білої Церкви намагається щорічно виконувати заходи для покращення гідрологічного режиму та екологічного стану річки.

Народний депутат Хвича Мепарішвілі висловив подяку представникам Держводагентства України та всім причетним за співпрацю у проведенні важливих екологічних заходів, як на території Білої Церкви, так і всієї Київщини.

З офіційних джерел

Нехай комусь тепліше стане

ли присутніх своїм чудовим співом Карина Зварич і Дарина Хворостяна. Гітаристи Катерина Рудківська і Вадим Ляшко зачарували неповторним «Київським вальсом» і «Румбою». Акордеоніст Родіон Брязгін майстерно виконав мелодію «Кантрі», а в руках Тетяною Димової трепетно звучала зачарована скрипка. Вірші українських поетів продекламували юні читці Марійка Борисова та Евеліна і Назар Шевченко.

Останні три роки літературно-мистецький вернісаж вдало поєднався з дитячим ярмарком, на якому юні кулінари, майстри декоративно-вжиткового мистецтва продають власноруч виготовлену

Катерина Волинець

Прес-служба
ТОВ «Білоцерківвода»

До уваги учасників антитерористичної операції, членів їхніх сімей, членів сімей загиблих (померлих) учасників антитерористичної операції, а також родин Героїв Небесної сотні та учасників Революції Гідності!

Управління соціального захисту населення Білоцерківської районної державної адміністрації повідомляє, що розпорядженням голови Київської облдержадміністрації від 22 червня 2018 р. № 370 затверджено Порядок використання коштів обласного бюджету для надання адресної матеріальної допомоги учасникам антитерористичної операції та членам їхніх сімей, членам сімей загиблих (померлих) учасників антитерористичної операції, а також родинам Героїв Небесної сотні та учасникам Революції Гідності.

Порядком передбачено, що бюджетні кошти спрямовуються на виплату **матеріальної допомоги особам, зареєстрованим у Київській області, зокрема в Білоцерківському районі, які відносяться до таких категорій:**

- ✓ сім'ї військовослужбовців, учасників антитерористичної операції, які перебувають у складних життєвих обставинах;
- ✓ учасники АТО, які належать до осіб з інвалідністю внаслідок війни, відповідно до статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”;
- ✓ учасники АТО, які належать до учасників бойових дій відповідно до статті 6 Закону України „Про статус ветеранів війни, га-

рантії їх соціального захисту”;

- ✓ сім'ї військовослужбовців, які загинули в зоні антитерористичної операції;
- ✓ члени сімей Героїв Небесної сотні;
- ✓ військовослужбовці, які підписали контракт на проходження служби в зоні проведення антитерористичної операції, сім'ї яких перебувають в складних життєвих обставинах;
- ✓ особи, які отримали тяжкі тілесні ушкодження під час участі у Революції Гідності;
- ✓ особи, які отримали тілесні ушкодження середньої тяжкості під час участі у Революції Гідності;
- ✓ особи, які отримали легкі тілесні ушкодження під час участі у Революції Гідності.

Для одержання інформації про перелік необхідних документів та подачі документів просимо звернутися до управління соціального захисту населення Білоцерківської районної державної адміністрації за адресою: м. Біла Церква, вул. Тімірязєва, 2 А, каб. № 3, більш детальна інформація за телефоном **(04563) 34-30-70**

Управління соціального захисту населення Білоцерківської РДА

ДО УВАГИ ЖИТЕЛІВ МІСТА БІЛА ЦЕРКВА ТА БІЛОЦЕРКІВСЬКОГО РАЙОНУ!

5 грудня 2018 року з 9.00 до 11.00 в приміщенні Білоцерківської РДА, каб. №226, де розміщений Центр допомоги учасникам АТО та членам їхніх родин, відбудеться прийом громадян працівниками Білоцерківського місцевого центру з надання беззплатної вторинної правової допомоги.

Всі бажаючі можуть отримати безплатні юридичні консультації.

ПрАТ «КАТП-1028» повідомляє

У зв'язку зі зростанням цін на паливно-мастильні матеріали, запчастини, енергоносії, послуги з водопостачання та водовідведення тощо ПрАТ «КАТП-1028» змушені переглянути тарифи на вивезення побутових відходів.

Відповідно до рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 15.11.2018 р. № 639, тарифи на послуги з вивезення (збирання, перевезення) побутових відходів з 01.01.2019 р. становитимуть:

Види побутових відходів	Операції з поводження з побутовими відходами	Одниниця вимірювання	Категорія споживачів		
			Населення		Бюджетні установи
			Населення, з яким укладено індивідуальні договори	Інше населення	
Тверді	Збирання	грн за 1 м ³	6,48	6,72	7,04
	Перевезення до 3-х контейнерів на майданчику	грн за 1 м ³	51,12	52,80	55,74
		грн за 1 м ³	38,34	39,60	41,76
	Плата за обслуговування індивідуального договору (для населення багатоквартирних будинків незалежно від форми власності)	грн з 1 абонемента в місяць	12,00	-	-
Великогабаритні	Збирання	грн за 1 м ³	8,58	8,58	9,00
	Перевезення	грн за 1 м ³	51,36	51,36	54,12
Rідкі	Перевезення	грн за 1 м ³	89,22	89,22	97,74

Для всіх інших суб'єктів господарювання застосовуються договірні ціни по наданню даних послуг.

Плата за послуги для населення за усіма операціями поводження з твердими побутовими відходами (збирання, перевезення, захоронення) з 01.01.2019 р. становитиме:

для 1 мешкання багатоквартирного будинку:

- ◆ до 3-х контейнерів на майданчику: 11,19 грн в місяць, тобто збільшиться на 0,87 грн/міс.;
- ◆ 4-и та більше контейнерів на майданчику: 9,11 грн в місяць, тобто збільшиться на 0,67 грн/міс.;

для 1 мешкання приватного сектора – 17,29 грн в місяць, тобто збільшиться на 1,35 грн/міс.

Тарифи на послуги для інших суб'єктів господарювання (СПД, підприємства та організації, крім бюджетних):

Операції з поводження з побутовими відходами	Одниниця вимірювання	Діючі тарифи	Тарифи з 01.01.2019	Зміни	
				%	грн/м куб.
Збирання ТПВ (контейнер КАТП-1028)	грн за 1 м ³	8,16	9,18	12,5	1,02
Перевезення ТПВ	грн за 1 м ³	54,96	65,46	19,1	10,50
Захоронення ТПВ	грн за 1 м ³	15,72	15,72	0	0
Разом (контейнер КАТП)	грн за 1 м ³	78,84	90,36	14,61	11,52
Разом (контейнер споживача)	грн за 1 м ³	70,68	81,18	14,86	10,50

Просямо споживачів з розумінням сприйняти інформацію про зміну тарифів та вчасно сплачувати за спожиті послуги, адже від цього залежить санітарний стан та благоустрій нашого міста.

Детальніша інформація розміщена на сайті ПрАТ «КАТП-1028»: <http://katp1028.com.ua>.

З повагою – **О.В. Півторак**, голова правління ПрАТ «КАТП-1028»

З Днем народження!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів, які свої дні народження святкують у листопаді:

Н.І. Трояч, В.І. Дзевенюк, А.Г. Шлапацький, Г.М. Чумбадзе, С.О. Дячук, В.В. Морозюк, О.М. Бодіна, В.Н. Адреєв, Ю.В. Сагомоян, Є.О. Буханевич, Л.І. Чепурна, Л.О. Мацібора, М.А. Березовський, М.В. Яценко, Р.Д. Казнадзей, Г.В. Чурикова, В.В. Величук, В.П. Машов, І.С. Маліченко.

Душа не відає хай ваша втоми,
А серце буде вічно молодим,
Бажаєм широ: хай у вашім домі
Панують щастя й злагода завжди!

З повагою – **В. Волощенко**, голова міської ради ОВУ

ПОВІДОМЛЕННЯ

про призначення пленарного засідання шістдесяткої сесії

Білоцерківської міської ради сьомого скликання

Відповідно до розпорядження від 19 листопада 2018 року № 2-09-20 «Про скликання, пленарного засідання шістдесяткої сесії Білоцерківської міської ради VII скликання», призначити пленарне засідання шістдесяткої сесії Білоцерківської міської ради сьомого скликання 29 листопада 2018 року о 10 год. у великий залі міської ради (бул. Ярослава Мудрого, 15).

Г. Дикий, міський голова

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть заручені для проведення незалежної оцінки об'єктів оренди

Мета проведення незалежної оцінки – визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договорів оренди.

№ п/п	Об'єкт оренди	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта оренди	Платник робіт з оцінки майна	Дата оцінки	Очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки, грн
1	Нежитлове приміщення	15,76	м. Біла Церква, пров. Курсовий, 2-ий, 14а	Білоцерківська міська громадська організація «Спілка неповніх та багатодітних сімей «Ластівочка»	30.11.2018	1500
2	Нежитлове приміщення	15,4	м. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 44	Фізична особа-підприємець Оверченко Наталія В'ячеславівна	30.11.2018	1500
3	Нежитлове приміщення	12,05	м. Біла Церква, вул. Леся Курбаса, 3	Фізична особа-підприємець Данилеско Світлана Миколаївна	30.11.2018	1500
4	Нежитлове приміщення	115,9	м. Біла Церква, бульв. Олександровський, 64	Академічна художня школа	30.11.2018	1500
5	Нежитлове приміщення	146,1	м. Біла Церква, вул. Некрасова, 137	Громадська організація «Спортивний клуб «Спартік БЦ»	30.11.2018	1500
6	Нежитлове приміщення	30,23	м. Біла Церква, Торгова площа, 16	Білоцерківська міська організація профспілки працівників культури	30.11.2018	1500
7						

► Білоцерківські вечори

...З Ліною Василівною ж не поспірєшся – поезія справді первинна. Бо це – сонце, гармонія, енергія, що нарівні з музикою нас безпосередньо єднає з Богом. Бути причетним до таких субстанцій – велике щастя! Особливо цієї осені, зразка 2018 року, коли тривоги й сумніви, сльози і зневіра, війна і суета майбутніх виборів, холодні вітри й загрозливі тарифи нас брутально, силоміць розвертують обличчям до темряви...

„Ще слів нема. Поезія вже є”

„Осені карнавали” – саме так цього разу називалося щастя. В будинку органної та камерної музики відбувся концерт, під час якого лунала велика лірична поезія Ліни Костенко. Вірш читала легендарна, красива жінка – народна артистка України Раїса Недашківська, а романси й пісні співав самобутній композитор і виконавець Павло Тютюнник, якому допомагала піаністка Ольга Федоренко.

І варто було зазувати першим акордам гітари, з'явиться на сцені знаній актрисі, котра занесла обережно свічечку, як той чудовий зал наповнило незображенне тепло. Відразу пригадалися слова Ліни Василівни про невидиму, але таку реальну й потужну високовольтну лінію духу, до якої просто мусимо бути „під'єднані”, аби не втратити самих себе, не втратити гідність, не забути собі ціну... А лінію та створили енергіями власного розуму й сердець наші великі предтечі... Ось і тепло цього листопадового концерту – звідти, як ознака відкритого порталу, що через нього можна було „під'єднатися” до матерії вишого штибу...

Раїса Недашківська її не-повторним голосом читала: „Красива осінь вишивала клени...” А пан Павло брав полотно поезії і „фарбував” його мелодією: „А листя просить: – Виши нас зеленим! Ми ще побудем, ще не облетим”. Після цієї пісні в залі злетіло перше „браво”. Не випадково? Послухати Ліну Костенко прийшло чимало старших її поціновувачів. Може, воно з роками десь на підвідому рівні спрацьовує, оте „ми ще побудем, ще не облетим”?

Загалом у концертній програмі пролунало понад 20 віршів. І щоразу думалось, що Ліні Василівні мали б сподобатись пісні Павла Тютюнника. Переїхавши 4 роки тому до Києва з окупованої Макіївки, де керував Центром постановки голосу „Українське бельканто”, тепер він у столичній „Школі чарівного співу” навчає цьому прекрасному мистецтву навіть тих, кому „ведмідь на вухо наступив”, – володіє унікальною власною методикою. А його виконавська й композиторська майстерність свідчать про смак і відповідний темперамент – без них, напевно, поезії Ліни Костенко до нот так просто не далися б.

А тут так щемко музика і вірш у парі малюють, як осінь „шиє голим полям нескінченну сорочку з туману”... І раптом десь аж по-циганському грайливо „коло хати пелехати сонях пасе траву в блакитному доші”! Дуже гарно „зустрілась” поезія з melodією там, де „двори стоять у хуртовині айстр”, де „твій силует – за соснами”, в проханні „пробачте, осінь, я вас не впушту...”

А стихали музика і оплески – знову звучали вірші. Як глибоко, аж часом до сльози, а то й до радості, що через чистий сміх лилася в зал, читає й відчуває тексти пані Раїса! Ось вона розказує, як давно подружилася з Ліною Костенко та її чоловіком Василем Васильовичем Цвіркуновим. Як вони після якогось вечора підвозили її своїм крихітним „Запорожцем” додому, як потім довго-довго розмовляли... А він пройшов війну й мав інвалідність. А він керував студією імені Довженка, коли там народилися „Тіні забутих

предків”, „Вавилон ХХ” та „Криниця для спраглих”... А вона писала всі ті геніальні твори, бо поряд був він – достойний і сильний... І їздили на „інвалідському” автомобілику, що аж ніяк не заважало бути величими людьми. Котрі, зрештою, й підживлюють оту високовольтну лінію українського духу!

...Раїса Степанівна читає (грає, проживає) вірш за віршем. І починаєш розуміти давно почуте – поезію пишуть, щоб читати вголос! І ловиш себе на ще одному – чудернадському – а так хочеться ще й записувати. Ото завести такого собі „сердечного” зошина і переписувати, смакуючи кохніснє слово!

Власне, в Ліні Костенко лірики в чистому вигляді не так уже й багато. Світ її поетичної думки – величезний, часом важкий, болючий, але чесний і справедливий. Читає, приємно, Раїса Степанівна: „Незніяний кадр незиграної ролі”, присвячений Іванові Міхновському, чи „Умирають майстри...”, де дістаеться „метушливий бездарності”, й ти відчуваєш цю потужну силу слова. То незображенno – авторка не була присутньою на тому білоцерківському вечорі, але її поезія щось творила з нами, з душами, думками...

Символічно завершилось це музично-поетичне дієство: Павло Тютюнник виконав уривок із „Марусі Чурай”: „Готуйте коней. Неблизька дорога. //Благословіть в дорогу, матері. // А що там буде, смерть чи перемога. – // Полтавський полі виходить на зорі!...” Далі текст сам проситься до прочитання. Дозвольте собі це щастя!

Валентина Храбуст

Незважаючи на те, що ми вже більше двадцяти років живемо в незалежній Україні, все одно не можемо похвалитися тим, що наші газети, теле- і радіопередачі стали україномовними.

Це чудово, що наша мова, така співуча і могутня, завжди лунає на заходах до Дня Незалежності, в Шевченківські дні, з нагоди Дня рідної мови та української писемності й мови. Але чому в громадському транспорті, в крамницях, і, що більш прикро, по телебаченню ми так часто чуємо російську?

Вважаю, що замало тільки самим розмовляти рідною мовою і в той же час заподядливо переходити на ро-

сійську, якщо до нас саме нею звертаються. Якщо не ми, то хто ж тоді шануватиме нашу мову і нас, нашу націю?

Щоправда, нині у видавництвах більшість книг виходять українською. Особливо прихильністю читачів користуються мої улюблені письменники: Ліна Костенко, Василь Шкляр, брати Капронови та інші. Останні нещодавно під час зустрічі в Білій Церкві представили дві новинки: роман „Справа Сивого” й книгу „Історія нашої

Церкви”.

Капронови переконані, що найвагоміше і найпотрібніше, що відбувається в День української писемності та мови – диктант єдності. Це дуже круто, адже кожне свято сильне своїм ритуалом. І те, що знайшли такий ритуал, – це чудово, бо він гуртує народ. А мені хочеться додати, що тоді і мова є єдиною та невимирною.

Анастасія Іванчук,
учениця школи мистецтв
„Еврика”

► Велич особистості

„Я зрадникам моєму народу руки не подаю”

МИКОЛА МІХНОВСЬКИЙ, 145-ліття із дня народження якого минає цього року, з'явився на світ в селі Турівка Прилуцького повіту Полтавської губернії, нині – Згуровський район на Київщині. Батько – священик з давнього козацького роду. Старший брат Гаврило – адвокат у Прилуках, мав на дверях табличку українською мовою, що коли діяли Валуївський циркуляр та Емський указ. Брат Юрій згодом став архієпископом Чернігівським, настоятелем Софійського собору в Києві. Розстріляний 1937 року.

1890 р. Микола закінчив у Прилуках чоловічу гімназію. Вступає на юридичний факультет Київського університету. Разом з Іваном Липю, Юрієм Міхновським, Миколою Вороном, Борисом Грінченком та Володимиром Самійленком студент Микола Міхновський засновує „Братство тарасівців”, що згодом переростає в Революційну українську партію, яку він і очолив, уже будучи адвокатом у Харкові, де мав власну кімнату. Тоді ж видає працю „Самостійна Україна”, в якій проголошує ідею „єдиної, нероздільної, вільної, самостійної України від Карпатів аж по Кавказ”. 1902-го Міхновський виходить з неї і засновує Українську народну партію. Наступного року пише „Десять заповідей УНП”. Деякі з них: „Україна для українців! Отже, вигонь звідусіль з України чужинців-гнобителів!”, „Усюди й завсіди уживай українською мовою”, „Не вбивай України своєю байдужістю до всенародних інтересів”, „Не обкрадай власного народу, працюючи на ворогів України”, „Не бери собі дружини з чужинців, бо твої діти будуть тобі ворогами”. Батько заборонив був молодому Міхновському взяти за дружину еврейку, і він лишився самотній...

1917-го стає членом Центральної Ради. Входить до Українського генерального військового комітету, що його очолював Симон Петлюра. Після заколоту „полуботківців” відправлений на Румунський фронт. Вважав, що цього добився Петлюра, побоюючись конкуренції. 1918-го разом із В'ячеславом Липинським засновує Українську хліборобсько-демократичну партію. 1920-го виїжджає на Кубань. У станиці Полтавській працює учителем і кооператором. Через чотири роки повертається до Києва, де був заарештований ДПУ. За кілька днів випущений. З травня повісився у садку свого приятеля Володимира Шемета на Жилянській, 76.

◆ Він багатьох лякає своєю екстремальністю. Євген Чикаленко згадував, як письменник Володимир Короленко – українець, що писав російською, – при зустрічі з Миколою Міхновським простягнув йому руку для привітання. Той заклав руки за спину:

– Я зрадникам моєму народу руки не подаю!

◆ Він кілька разів намагався втрутитися в українську історію. Може, якби лідери Центральної Ради влітку 1917 року послухали Миколу Міхновського й зібрали регулярну армію, Україна відстояла б незалежність, як це тоді зробили Фінляндія та Польща.

„Я в Міхновському ничего скверного не віділ і не мог понять, почему к нему относяться так отрицательно, – писав у спогадах гетьман Павло Скоропадський. – Все мне говорили, что этот человек страшно неуживчивий, обладающий громадным самомнением. лично на меня он далеко не производил такого впечатления, если не считать его крайне шовинистичного українського направления, которое все ему портило. В соціальному же отношении и он, и его партія були мне всегда по душе. Во всех этих людях я не любил лишь их крайнего українства, из этого страшная нетерпимость ко всему неукраїнскому. Создание України и мелкая земельная собственность были их девизом, все остальное они выбрасывали”.

◆ Федір Турченко, доктор історичних наук, професор Запорізького національного університету, у своїй монографії „Микола Міхновський: життя і слово” зауважує, зокрема, що Микола Міхновський висунув ідею самостійності України, коли більшість українських діячів далі автономії не заглядали. Звідки в нього така позиція?

– На карті світу початку ХХ століття було чотири основні кольори, якими позначали велики імперії: Російську, Британську, Французьку, Австро-Угорську. Міхновський збагнув, що боротьба відбувається між націями, які панують і не панують, а не між класами. Відчував, що скоро вибухне війна, а імперії роздробляться. Світ може змінитися, тому треба скористатися моментом. Опоненти-сучасники, які в більшості були соціалістами, називали Міхновського авантюристом. Проте 1914 року розпочалася Перша світова, а країни, що постали після неї, існують до сьогодні, – пише професор.

◆ Обираю друзів Міхновський лише серед тих, хто поділяє його політичні погляди. Листувався з Іваном Франком. Знався

з Лесею Українкою і Ольгою Кобилянською. Брати Володимир та Сергій Шемети були його земляками й найближчими друзями. З Євгеном Коновалцем і Дмитром Донцом лише перетинався.

◆ „Зовнішність у Міхновського була дуже красива, – згадував син його давнього соратника Володимира Шемета. – Він був високий, десь 2 метри зростом, широкий у плечах, мав відкрите лице, приємну посмішку, великий вуса. З дітьми був завжди дуже веселий, багато розповідав нам цікавого.”

◆ Він був емоційний. Проте йому присували багато зайного, особливо ненавірністей характер. Микола Міхновський був успішним юристом – добре заробляв. Неврастенік навряд чи зміг би будувати кар’єру в такій справі. Опоненти не любили його за принципів і категоричність у поглядах, яким був вірний до кінця.

◆ 1924-го Міхновський, повернувшись до Києва з Кубані, очікував побачити розквіт українського життя, адже була оголошена українізація. Та рознарувався в тому, що застав. Його не пускали за кордон. У Києві за ним слідкували, могли заарештувати. До самогубства Міхновського підвели, а він був самотній, не мав нікого, хто міг би його підтримати, вважають історики.

...Перед тим, як попрощатися з життям, він написав записку: „Волію вмерти власною смертю! І сюди крутъ, і туди вертъ, однаково в черепочку смерть, як каже приказка. Перекажіть мое вітання тим, хто мене пам'ятає. Ваш Микола.” (Правда, існує версія, що впершого українця вбили люди з ДПУ, а записку підкинули, аби все було схоже на самогубство.) Товариш Міхновського по клубу ім. Полуботка, хорунжий Юрій Павелко, згадував: „Сумно тягнеться невеликий похоронний похід від Олександровської лікарні... Тяжко було до болю серця, що Миколу Міхновського ховає незначна кількість близьких йому людей. На похороні було всього 11–12 осіб. Поховали Міхновського на старому Байковому цвинтарі, праворуч, у самому куті... Місце було просторе, Київ звідти видно, як на долоні”.

За матеріалами сайту Молодіжного націоналістичного конгресу